

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 4583

19.10.2020 г.

Град София

Софийски градски съд

ТО VI-2

На 19.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Атанас А. Маджев

като разгледа докладваното от Атанас А. Маджев Търговско дело № 20201100901782 по описа за 2020 година

Производството протича по реда на чл. 365 и сл. ГПК.

Образувано е вследствие на подаване на искова молба с вх. № 93170/18.09.2020 г., с която А. Х. А. , с ЕГН *****, с адрес – гр. София, ж.к. „****“, в качеството му на кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност на „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****/непл./ е предявил срещу ответните страни : 1./ „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****/непл./, 2./ „Г.Х.“ ЕООД, с ЕИК *****, и 3./ „Х.П.****“ ЕООД, с ЕИК *****, в условията на обективно кумулативно съединяване искове, както следва : главен иск с правно основание чл. 647, ал.1, т. 3 ТЗ за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. по изпълнително дело № 20127090400557 на ЧСИ Я.Б., влязло в сила на 09.03.2013 г., вписано в Имотен регистър при АВп; главен иск с правно основание чл. 647, ал.1, т. 3 ТЗ за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на извършен от „Г.Х.“ ЕООД апорт на непарична вноска в капитала на „Х.П.****“ ЕООД, която непарична вноска се състои в придобитите с Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. недвижими имоти; главен иск по чл. 108 ЗС, във връзка с чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на „Х.П.****“ ЕООД да предаде владението върху недвижимите имоти описаните в исковата молба в полза на масата на несъстоятелността на „Г.У.С.В.“ ЕАД; и евентуален иск по чл. 26, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗЗД относно признаване нищожност на Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. недвижими имоти, което е било издадено в пределите на провело се изпълнително дело № 20127090400557 по описа на ЧСИ-Я. Б. с район на действие ОС-Бургас, поради противоречието му с императивни правила на закона и накърняване правилата на добрите нрави.

Проверката за допустимост на очертаните по-горе искове предявени от кредитора - А. Х. А. показва, че същите са недопустими, което налага връщането на исковата молба.

По отношение на исковете по чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ и по чл. 108 ЗС, във връзка с чл. 649, ал. 2 ТЗ основанието за недопустимост е следното :

Съгласно чл. 649, ал. 1 от ТЗ исковете по чл. 645, 646 и 647 от този закон и по чл. 135 от ЗЗД, се предявяват в едногодишен срок от откриване на производството по несъстоятелност, а съгласно чл. 634а от ТЗ, производството се смята открито от датата

на решението по чл. 630, ал. 1 от ТЗ.

Видно от извършената служебна справка в ТР, производството по несъстоятелност по отношение на „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****, е открито с Решение № 1229/04.07.2019 г., постановено по т. д. № 6789/2013 г. на СГС, VI-7 състав и поради което едногодишният срок за предявяване на исковете, посочени в чл. 649, ал. 1 ТЗ, измежду които е и искът, предмет на настоящото производство, е започнал да тече на 04.07.2019 г. /доколкото решението за откриване на производството по несъстоятелност е такова по реда на чл. 630, ал. 1 ТЗ, то релевантния момент е този на откриване на производството, което според нормата на чл. 634а ТЗ е датата на решението по чл. 630, ал. 1 ТЗ, тоест в случая е без значение датата, на която решението е обявено в ТР/ и би следвало да изтече на 04.07.2020 г. Срокът е преклузивен и изтичането му се погасява възможността упражняване на потестативното право по съдебен ред. Поради обявяване на извънредно положение с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (обн. ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г.) са предвидени мерки, които касаят упражняване на права и разглеждането на дела, като исковете, посочени в чл. 649, ал. 1 от ТЗ, чрез които се упражнява правото да се обяви относителна недействителност на сделки по отношение на кредиторите на несъстоятелността, попадат в хипотезата на чл. 3, ал. 1, т. 2, предложение 2-ро от закона в първоначалната му редакция – „други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права“, поради което считано от 13.03.2020 г. срокът по чл. 649, ал. 1 ТЗ за предявяване на отменителни искове във връзка с несъстоятелността на „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****, е спрял да тече. С изменение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (обн. ДВ, бр. 34 от 09.04.2020 год.), разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 е изменена и от хипотезите на спиране на сроковете отпадат „други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права“, като съгласно § 13 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, обн. ДВ, бр.34 от 09.04.2020 г. “сроковете по чл. 3, т. 1 и т. 2 относно "други срокове" в досегашната редакция и по отменената т. 3, спрени от обявяването на извънредното положение до влизането в сила на този закон, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването му в "Държавен вестник". Т.е. считано от 17.04.2020 г. срокът по чл. 649, ал. 1 от ТЗ е започнал да тече отново, като за изтичането му е необходим срок, обхващащ остатъка от първоначалния срок, а именно периода 17.04.2020 – 04.07.2020 г., както се прибави и периодът на спирането от 13.03.2020 г. до 16.04.2020 г., който е от общо 35 дни. Така едногодишният срок, при отчитане на установеното със закон негово спиране, изтича на 08.08.2020 г. (събота – неприсъствен ден), поради което срокът за предявяване на отменителни искове за попълване масата на несъстоятелността на „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****, е изтекъл в първия присъствен ден след това – 10.08.2020 г. Следователно подадената на 15.09.2020 г. искова молба е депозирана след изтичане на едногодишния срок за предявяване на исковете по чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ, както и на обусловения такъв по чл. 108 ЗС, във връзка с чл. 649, ал. 2 ТЗ, поради което на това основание същите се явяват процесуално недопустими. Дори да се приеме, че по отношение на процесуалното право за предявяване на посочените искове приложение намира правилото на чл. 3, т. 1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на

последниците, обн. ДВ, бр.34 от 09.04.2020 г. гласящо, че процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производства и делата съгласно приложението спират да текат за срока от 13.03.2020 г. до датата на отмяната на извънредното положение, то съгласно правилото на § 13 от Заключителните разпоредби на ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последниците, обн. ДВ, бр.34 от 09.04.2020 г. срокът за упражняване на коментираните процесуални права е започнал да тече отново на 21.05.2020 г. Или спирането му се разпростира за периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. – общо 69 дни, което означава, че 1-годишният срок за предявяване на отменителните и обусловените иски е уреден в чл. 649, ал. 1 ТЗ следва да се възприеме за изтекъл на 11.09.2020 г. /69 дни след 04.07.2020 г./ - работен ден петък.

На следващо място по отношение на предявения в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД за признаване нищожност на Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. недвижими имоти, което е било издадено в пределите на проведено се изпълнително дело № 20127090400557 по описа на ЧСИ-Я. Б. с район на действие ОС-Бургас, поради противоречието му с императивни правила на закона и накарняване правилата на добрите нрави, при преценка предпоставките за неговата допустимост трябва да се има предвид следното : Ищецът А. Х. А. няма качеството на длъжник в индивидуалното изпълнителното производство, нито на кредитор в това производство, което е било образувано през 2012 г. Същият няма изискуемата процесуална легитимация да провежда защита срещу възлагането на имота реализирало се през 2013 г., в т.ч. да предявява общ иск за нищожност на проданата осъществена в рамките на индивидуалното принудително изпълнение, чрез издаденото постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. Подобен иск може да се упражни единствено от синдика в качеството му на представляващ длъжника - „Г.У.С.В.“ ЕАД и от вискателя и присъединените кредитори в индивидуалното принудително изпълнение. Ищецът А.А. не притежава подобно качество, предвид което същият не разполага с процесуалното право да предяви подобен иск. Дори обаче да разполагаше с подобно право, то иск с такъв предмет отново би се оказал недопустим, защото последователно застъпено в практиката на ВКС е становището, че за недействителността на проданата не са приложими по аналогия общите основания за недействителност на сделки, съгласно чл. 26 и сл. от ЗЗД (в този смисъл и Определение № 161 от 05.03.2009 г. на ВКС по гр. д. № 5395/2008 г. на II гр. отд.). Правната уредба на чл. 26 от ЗЗД касае договори и договорни отношения, а отношенията в изпълнителното производство се регулират от дадените в ГПК способности за обжалване на действията на съдебния изпълнител, които в случая са били използвани и изчерпани. Общите разпоредби за недействителност на сделките са неотнормирани към публичната продан, защото последната представлява едностранен властнически акт на съдебния изпълнител, издаван при наличността на определени предпоставки. В този смисъл практиката на съдилищата и тази на ВКС е единна в изводите си, че публичната продан се различава от договора за продажба не само по своя фактически състав, но и по правните си последици. За разлика от продажбата, при публичната продан правото на собственост се придобива само след плащане на цената, въз основа на възлагането и публичната продан не може да бъде развалена, поради евикцията, или скрити недостатъци, но затова пък може да бъде отменена, чрез обжалване, защото е акт на власт. публичната продан е един от изпълнителните способности за осъществяване на парични вземания, който ГПК регламентира (в този смисъл Определение № 5 от 06.01.2010 г. по ч.гр. д. № 702/2009 г., Г. К., IV Г. О. на

ВКС, Определение № 663 от 01.12.2009 г. по ч.гр. д. № 557/2009 г., Г К, III Г. О. на ВКС, Определение № 161 от 05.03.2009 г. по гр. д. № 5395/2008 г., Г. К., II Г. О. на ВКС).

С оглед на изложените съображения, съдът намира предявеният при условията на евентуалност иск по чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД също за недопустим, и като процесуален резултат от този извод ИМ и в тази ѝ част подлежи на връщане, а производството на прекратяване.

Така мотивиран, на основание чл. 130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 93170/18.09.2020 г. на А. Х. А. , с ЕГН *****, с адрес – гр. София, ж.к. „****“, в качеството му на кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност на „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****/непл./, с която същия е предявил за разглеждане срещу ответните страни : 1./ „Г.У.С.В.“ ЕАД, ЕИК *****/непл./, 2./ „Г.Х.“ ЕООД, с ЕИК *****, и 3./ „Х.П.****“ ЕООД, с ЕИК *****, в условията на обективно кумулативно съединяване искове, както следва : главен иск с правно основание чл. 647, ал.1, т. 3 ТЗ за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. по изпълнително дело № 20127090400557 на ЧСИ Я.Б., влязло в сила на 09.03.2013 г., вписано в Имотен регистър при АВп; главен иск с правно основание чл. 647, ал.1, т. 3 ТЗ за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на извършен от „Г.Х.“ ЕООД апорт на непарична вноска в капитала на „Х.П.****“ ЕООД, която непарична вноска се състои в придобитите с Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. недвижими имоти; главен иск по чл. 108 ЗС, във връзка с чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на „Х.П.****“ ЕООД да предаде владението върху недвижимите имоти описаните в исковата молба в полза на масата на несъстоятелността на „Г.У.С.В.“ ЕАД; и евентуален иск по чл. 26, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗЗД относно признаване нищожност на Постановление за възлагане на недвижим имот от 11.02.2013 г. недвижими имоти, което е било издадено в пределите на провело се изпълнително дело № 20127090400557 по описа на ЧСИ-Я. Б. с район на действие ОС-Бургас, поради противоречието му с императивни правила на закона и накърняване правилата на добрите нрави, и **ПРЕКРАТЯВА**

производството по търговско дело № 1782 по описа за 2020г., което е образувано пред Софийски градски съд, ТО, VI-2 състав.

Определението подлежи на обжалване от ищеца пред Софийски апелативен съд с частна жалба, която може да бъде подадена в 1-седмичен срок, считано от връчване на препис от настоящото определение.

Съдия при Софийски градски съд: _____